

Bemærkninger til forslaget

En blandingsøkonomi som den danske har ikke blot en offentlig og en privat sektor, men også en sektor, som i særlig grad påkalder sig offentlig interesse.

Den kunne kaldes det offentliges interessesektor, der rummer dels de børsnoterede aktieselskaber, herunder også (tidligere) statslige virksomheder, dels de finansielle selskaber og institutioner.

Denne særlige sektor løser en lang række vigtige opgaver, som ikke skal løses af det offentlige eller af det offentlige alene og sjældent kan løses af nogen enkelt borger.

Den offentlige interesse, som er knyttet til denne særlige sektor, skyldes for det første, at dens funktionsdygtighed, internationale konkurrenceevne og adfærd spiller en afgørende rolle for samfundets økonomiske vækst og borgernes livskvalitet, for det andet, at borgerne trygt skal kunne anbringe deres opsparing i de børsnoterede selskabers aktier, gøre indskud i de eksisterende pengeinstitutter samt tegne de pensions- eller andre forsikringer, som de måtte have behov for.

Virksomhedernes egeninteresse og markedsmekanismerne sikrer en vis selvjustits og en række normer for god virksomhedsledelse, herunder en række krav om åbenhed og gennemsigtighed i virksomhedernes dispositioner, men dette er dog ikke tilstrækkeligt til at give offentligheden den fornødne tryghed. Derfor må selvjustitsen hjælpes lidt på vej med visse krav fra lovgivningsmagten. Et sådant samspil mellem selvjustits, markedsmekanismer og krav fra lovgivningen har i hele den vestlige verden været med til at udvikle en aktiekultur, der har været befordrende for den økonomiske vækst og bidraget til den omsiggribende globalisering.

Da it-boblen punkterede og en række erhvervs-skandaler truede den tiltagende aktiekultur, blev det åbenbart, at der måtte gøres noget mere for at øge virksomhedernes selvjustits, skærpe standarder og normer for god selskabsledelse samt styrke revisions-, regnskabs- og selskabslovgivningen. Hårdtest tog man fat i USA, England, Tyskland, Europa-Kommissionen samt OECD, der alle bidrog til udvikling af en række anbefalinger på området.

Ad. 1 Ajourføring af revisionslovgivningen

Her i landet fik den forrige regering vedtaget en ny årsregnskabslov, der skal følges ved aflæggelse af regnskaber fra og med 2002, og den nedsatte dels en Revisorkommission, der skulle forberede en ajourføring af revisionslovgivningen, dels det såkaldte Nørby-udvalg, der skulle udvikle ajourførte normer og standarder for god selskabsledelse.

Nu har Revisorkommissionen afgivet sin betænkning. Det samme har Nørby-udvalget. I denne forbindelse vil det være på sin plads at ajourføre visse bestemmelser i regnskabs- og selskabslovgivningen. Forslagsstillerne finder det rigtigt, at Revisorkommissionen i sit arbejde har taget udgangspunkt i globaliseringen og lagt vægt på, at de danske bestemmelser om revision og regnskabsvæsen i det store og hele kommer til at svare til, hvad Europa-Kommissionen har anbefalet, og hvad der i øvrigt kommer til at gælde i den vestlige verden. Forslagsstillerne finder, at Revisorkommissionens ambitionsniveau på visse punkter er for lavt, samt at Danmark ikke bør være fodslæbende på områder, hvor USA, England eller Tyskland er gået videre, men være blandt foregangslandene.

Forslagsstillerne kan støtte Revisorkommissionens forslag om:

- at de to love om henholdsvis statsautoriserede og registrerede revisorerers virksomhed sammenskrives til én lov,
- at lovens område begrænses til revisors erklæringsområde,
- at habilitetsbestemmelserne ændres, så reglerne om revisors generelle uafhængighed liberaliseres, samtidig med at der indføres stramme regler om revisors konkrete uafhængighed,
- at ejerskabsbestemmelserne moderniseres,
- at der skabes hjemmel til rotation af et selskabs revisorer, samt
- at der oprettes et kvalitetssikringsråd, som fastsætter retningslinjer for kontrollen af revisorerens arbejde.